

Част ми је да будем овде данас са вама, и захваљујем се на овом позиву. Желим да на првом месту упутим честитку мом добром пријатељу Николи Јовановићу и свима осталима који су допринели 12. издању *Изазова европских интеграција*. Мислим да је добро да на почетку ове године о овој проблематици говоримо у што је могуће ширем формату. Ова ствар, уверен сам, заслужује озбиљну дебату у 2011. години. Та година ће бити једна тешка година за целу Европу, за све нас који у њој живимо, у земљама чланицама и онима које то нису. Економска ситуација у Европи је сложена, она наравно носи одређене политичке консеквенце и као резултат тога, 2011. година ће бити таква да ће нам бити потребно фокусирање пажње и акумулација свих употребљивих ресурса у изузетно сложеном европском процесу.

По мом дубоком уверењу, улазимо у једно време када не можемо себи више да приушtimo поделе и унутрашње сукобе када је реч о европском процесу на начин на који смо били сведоци тога у годинама које су иза нас.

Што се тиче Владе, она је себи поставила циљеве, пролазна времена. Наш главни циљ, када је реч о европском процесу, јесте добијање статуса кандидата до краја ове године. Желели бисмо да се томе дода и датум за почетак преговора. Већ за недељу дана премијер ће однети, као што је Никола рекао, у Брисел упитник ЕУ. Очекујемо да ће процес допуне одговора на та питања бити завршен до средине године и да ће од јуна месеца Европска комисија почети да израђује мишљење, које се надам да ће бити позитивно и које ће допринети томе да у децембру месецу Европски савет донесе одлуку о додели статуса кандидата Републици Србији. Ове године ће у Србији бити много више посла за институције које се баве унутрашњим питањима. Ово треба да буде година реформи, и у 2011. години европски процес ће мање зависити од дипломатије него што је то било до сада. Много ће више зависити од нашег унутрашњег капацитета да спроведемо у дело неопходне реформе. Дипломатија ће, наравно, бити ту и комуницирати са светом, играти улогу поспешивача тог процеса и стварања позитивне атмосфере у земљама чланицама, доприносити не само ратификацији Споразума о стабилизацији и придруживању, већ и стварању једне да кажем, позитивне слике о Србији и о региону. Важан елемент у томе ће бити развијање регионалне сарадње.

Тема Европе у последњим годинама у политичком смислу пречесто и превише, рекао бих, била је доживљавана као нека врста политичке борбе "прса у прса" – гласна,

Пише: Вук Јеремић
понедељак, 24 јануар 2011 22:36

емотивна, политичка борба и мислим да би било јако добро када бисмо то време могли да оставимо иза нас. Ја могу да разумем и добре и лоше емоције грађана Србије када је реч о Европи, али мислим да би и једне и друге требало оставити по страни.

Ми ћемо у 2011. години бити у прилици да председавамо у три важне регионалне иницијативе. Уопште, када је реч о односима у региону, мислим да је ту постигнут прилично запажен резултат у последњих неколико година. Последица тога, слободан сам да кажем, јесте да је стање регионалних односа на западном Балкану можда данас и најбоље од почетка југословенске кризе. Мислим да је Србија томе дала значајан допринос и желим да кажем да ћемо наставити у том правцу. Регионална сарадња је један од приоритета спољне политике у 2011. години и поред оптерећења које представљају, наравно, отворена питања, која још увек постоје, на простору западног Балкана. Упркос тим оптерећењима наставићемо да чинимо све, као и до сада, да би односи у овом делу света били што је могуће бољи. То представља један од услова за успех процеса о коме говорим. Мислим да не треба крити да је пут који је пред нама сложен и тежак. Ми се не налазимо на његовом почетку, али такође нисмо ни близу краја.

По мом дубоком уверењу, улазимо у једно време када не можемо себи више да приушtimo поделе и унутрашње сукобе када је реч о европском процесу на начин на који смо били сведоци тога у годинама које су иза нас. Ти унутрашњи сукоби троше енергију политичких партија, троше енергију институција, а што је најважније, троше и енергију и добру вољу грађана. Тема Европе у последњим годинама у политичком смислу пречесто и превише, рекао бих, била је доживљавана као нека врста политичке борбе "прса у прса" – гласна, емотивна, политичка борба и мислим да би било јако добро када бисмо то време могли да оставимо иза нас. Ја могу да разумем и добре и лоше емоције грађана Србије када је реч о Европи, али мислим да би и једне и друге требало оставити по страни. Ако хоћете, и некритички еврофанатизам, као и категоричка еврофобија, по мени представљају два некорисна екстрема. С једне стране ритуално заклињање у Европу, а с друге агресивна мржња према свему што из Европе долази, напосто не праве никакав користан допринос изградњи једног друштва у овој земљи која је по стандардима Европе и што ултимативно представља нешто што је у дубоком интересу грађана ове земље.

Дакле, ја бих волео када би у наредним годинама тема Европе престала да буде предмет унутрашњих политичких разрачунавања, подигнуте температуре, повишених емоција и када би се то питање свело на то како да заједничким напорима и заједничким радом приступимо побољшању перформанси овог друштва које су у складу са савременим параметрима и критеријумима Европе – владавина права, одрживи економски развој, ефективна администрација, и како да их постигнемо. Мислим да би

Пише: Вук Јеремић
понедељак, 24 јануар 2011 22:36

требало да постане предмет пажње свих политичких снага у овом друштву, и да би око тога требало постићи широк договор. Требало би пронаћи најмањи заједнички именитељ и учинити све да у једном процесу континуитета, без обзира на то ко вршио власт, то буде нешто чему ће све државне администрације Србије у другој деценији 21. века тежити.

Подржавати рад на достизању високих стандарда кроз приступни процес не мора нужно значити да се подржава чланство Србије у ЕУ. Бити за или против чланства у ЕУ су подједнако легитимна политичка опредељења грађана.

Подржавати рад на достизању високих стандарда кроз приступни процес не мора нужно значити да се подржава чланство Србије у ЕУ. Бити за или против чланства у ЕУ су подједнако легитимна политичка опредељења грађана. Ја сам уверен да присталице и противници чланства могу да постигну договор око тога да је овој земљи потребно друштво у којем су стандарди и односи на далеко вишем нивоу него што тренутно јесу у овој земљи. Када би резултат 2011. у политичком смислу значио престанак тих сукоба и подела и почетак заједничког рада свих по тим питањима, мислим да би нам онда у будућности било много лакше. Дакле, мање емоција када је реч о Европи а више конструктивног приступа, више прагматизма, више рационалног доживљаја онога шта значи Европа у смислу параметара европског друштва и европских стандарда, наравно уз пуно поштовање свих наших државних и политичких обавеза, укључујући наравно и оне уставне. Волео бих када би у 2011. години то могло обележити политички живот у нашој земљи.

(Излагање министра Вука Јеремића на промоцији часописа *Изазови европских интеграција*)